

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK**JMÉNEM REPUBLIKY**

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní Mgr. Jarmilou Úředníčkovou v právní věci žalobkyně **D. P.**, zastoupené Mgr. Jaroslavem Topolem, advokátem se sídlem Praha 4, Na Zlatnici 301/2, proti žalovanému **Krajskému úřadu Zlínského kraje**, se sídlem Zlín, tř. Tomáše Bati 21, o žalobě na přezkoumání rozhodnutí žalovaného o přestupcích ze dne 19.6.2014 č.j. KUZL-28198/2014,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou ze dne 7.7.2014 se žalobkyně domáhala zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 19.6.2014, č. j. KUZL-28198/2014, včetně rozhodnutí správního orgánu I. stupně a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení. Uvedeným rozhodnutím žalovaného bylo zamítnuto odvolání žalobkyně proti rozhodnutí Městského úřadu Vsetín ze dne 12.3.2014, č. j. MUVS 6966/2013/29/OSA/Lo, kterým byla žalobkyně uznána vinnou ze spáchání přestupků podle ust. § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů a rozhodnutí správního orgánu I. stupně bylo potvrzeno. Žalobkyně v žalobě namítala, že správní orgán I. stupně písemným oznámením o zahájení řízení a předvolání žalobkyně k ústnímu jednání ze dne 9.3.2013, zahájil proti ní řízení pro tři skutky kvalifikované jako přestupky, přičemž předně sdělil obvinění z přestupků pro dva skutky, které rozhodně nejsou přestupkem a ani nevyvolávají podezření z přestupku. Žalobkyně citovala ust. § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu a uvedla, že oznámení o zahájení řízení o přestupku musí obsahovat takový popis skutkového jednání, ze kterého vyplývá, jakou konkrétní povinnost podezřelý porušil a jakou skutkovou podstatu přestupku naplnil. Řidič vozidla, který není připoután

bezpečnostním pásem, se protiprávního jednání nedopouští. Protiprávního jednání se dopouští řidič motorového vozidla, který není „za jízdy“ připoután „na sedadle“ bezpečnostním pásem, „pokud jím je sedadlo povinně vybaveno podle zvláštního předpisu“. Nejednalo se o omyl nebo písarskou chybu, neboť v průběhu celého přestupkového řízení nebylo chybné formulování sdělení obvinění správním orgánem I. stupně napraveno.

Žalobkyně dále namítala, že se jednáním popsaným v rozhodnutí správního orgánu I. stupně pod bodem A.a B., nemohla dopustit dvou přestupků podle ust. § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, nýbrž pouze jednoho pokračujícího přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu. Pokud by vůbec bylo pravdou, že dne 23.8.2013 ve 21:55 hod ve městě Vsetín řídila motorové vozidlo ŠKODA CITIGO bez připoutání bezpečnostním pásem v rámci jedné cesty (jedné zamýšlené jízdy), tak by se jednalo o pokračování v přestupku, neboť by se jednalo o takové jednání, jehož jednotlivé dílčí útoky vedené jednotným záměrem naplňují, byť i v souhrnu, skutkovou podstatu stejného přestupku, jsou spojeny stejným nebo podobným způsobem provedení a blízkou souvislostí časovou a souvislostí v předmětném útoku. Žalobkyně uvedla, že tento názor zastává i přes závěry vyjádřené Nejvyšším správním soudem v rozsudku č. j. 1 As 49/2012-33. Podle žalobkyně jí mělo být sděleno obvinění z jednoho pokračujícího přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu a nikoliv ze dvou přestupků podle téhož zákonného ustanovení.

Žalobkyně dále namítala, že i kdyby se správní soud nepřiklonil k jejím závěrům o pokračujícím přestupku, tak je rozhodnutí správního orgánu nepřezkoumatelné pro nesrozumitelnost, případně nedostatek důvodů, jelikož správní orgány ve svých rozhodnutích vůbec neodůvodnily, z jakého důvodu posoudily nepřipoutání žalobkyně bezpečnostním pásem během jedné jízdy jako dva přestupky a nikoliv jako jeden.

Nezákonnost rozhodnutí žalovaného žalobkyně spatřuje dále v tom, že skutek uvedený pod písmenem B. rozhodnutí správního orgánu I. stupně není dostatečně určitý z hlediska času jeho spáchání. Není jasné, kdy se měla žalobkyně druhého přestupku dopustit. Ze správního spisu se nepodává, že by se ho měla dopustit bezprostředně po spáchání prvního přestupku. Podle protokolu o výpovědi svědka pprap. A.S. si žalobkyně po sepsání oznámení skočila do pizzerie a teprve poté z místa přestupku odjela a následně ji Policie ČR zastavila pro podezření ze spáchání druhého přestupku. Namítala, že podle právní teorie a praxe správního trestání musí být skutek, z jehož spáchání byl pachatel přestupku uznán vinným, popsán ve výroku rozhodnutí přesným způsobem z hlediska času jeho spáchání, což v dané věci není. Ve správním spise o přestupku není založen jediný listinný důkaz, případně zaznamenána svědecká výpověď, ze které by vyplývalo, jakého přibližného času se měla žalobkyně dopustit přestupku, uvedeném pod písmenem B.

Co se týče přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k), kterého se měla žalobkyně dopustit tím, že 24.8.2013 v 01:57 hod jako řidička při řízení vozidla ve Vsetíně při jízdě užila přední světla do mlhy, ačkoliv přední světla do mlhy smí řidič užít jen za mlhy, sněžení nebo hustého deště, žalobkyně namítala, že při rozhodnutí o přestupku vycházel správní orgán pouze z úředního záznamu Policie ČR a ze svědeckých

výpovědi zasahujících policistů. Ve věci jde o posouzení otázky, zda lze uznat žalobkyni vinnou pouze na základě svědecké výpovědi zasahujících policistů, jestliže se správní orgán nepokusil opatřit pro řádné zjištění skutkového stavu objektivní, na Policii ČR nezávislý důkaz, a to např. zprávu o stavu počasí ve Vsetíně, formou dožádání u Českého hydrometeorologického ústavu. Skutkové zjištění, zda prší málo nebo hustě nebo zda je mlha, je objektivní skutečností, kterou lze prokázat např. právě informací od Českého hydrometeorologického ústavu případně ještě objektivněji znaleckým posudkem zpracovaného na základě zprávy uvedeného ústavu. Žalobkyně dále namítala, že neužila přední světla do mlhy, ale světla pro denní svícení, která jsou u vozidla BMW řady 3 umístěna na stejném místě, jako světla do mlhy u většiny osobních vozů. Žalobkyně nenese odpovědnost za to, že policisté nepoznají světla pro denní svícení od světel do mlhy. Žalobkyně poukazovala na to, že Policie ČR nedisponuje např. fotografií nebo kamerovým záznamem, tj. důkazy, které by nezávisle na zasahujících policistech, objektivně prokázaly, že se dopustila protiprávního jednání, a to jak v případě výroku A., B. i C.. Uvedla, že zjištění Policie ČR o údajném rozsvícení předních mlhovek, se mělo stát pouhým pohledem zasahujícího policisty do zpětného zrcátka, nikoliv přímým pohledem na vozidlo. Zasahující policista zřejmě jen intenzivněji vnímal odraz běžných světel ve zpětném zrcátku. Při zastavení vozidla podle zasahujícího policisty byly již mlhovky vypnuty. Svědek vypověděl, že vozidlo svítilo natolik, že si toho všimnul ve zpětném zrcátku a bylo mu to nepříjemné, přičemž na přímý dotaz správního orgánu nepotvrdil, že by ho světla oslňovala. Žalobkyně zastává názor, že pokud svítila běžnými světly do zpětného zrcátka policejního vozu, je logické, že to bylo policistovi nepříjemné, avšak neznamená to, že by svítila mlhovkami. Je též možné, že měla pouze chybně seřazené světlomety.

Žalobkyně dále namítala, že zasahující policisté nemohli za tmy věrohodně rozpoznat, že žalobkyně není připoutaná bezpečnostním pásem, neboť bezpečnostním pásem při jízdě připoutána byla. Poukazovala na to, že na sobě měla tmavé tričko, svědek ani nevypověděl, že by viděl přezku nezapnutého bezpečnostního pásu u sloupku vozidla, pouze uvedl, že viděl viset pásku v sloupku. Správní orgány jeho výpověď chybně vyhodnotily.

Žalobkyně rovněž namítala, že žalovaný a správní orgán I. stupně jí upřeli právo na spravedlivé řízení a právní pomoc. Její zmocněnec podal 2.4.2014 stručné elektronické odvolání proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně a předpokládal, že bude správním orgánem vyzván k doplnění odvolání, ve kterém bude poučen, jak má odvolání doplnit, což se nestalo. Pochybení nenapravil ani žalovaný a rozhodl o jejím odvolání, aniž by ji poučil, jak má odvolání doplnit.

Žalovaný v písemném vyjádření k odvolání navrhl zamítnutí žaloby. K namítané vadě oznámení o zahájení řízení o přestupcích (nepřipoutání se bezpečnostním pásem) žalovaný uvedl, že řízení o přestupku nepřipoutání se žalobkyně bezpečnostním pásem koncipoval správní orgán I. stupně náležitě a dostatečně tím, že sběrnou skutkovou podstatu přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, pod níž je porušení povinnosti nepřipoutání se řidiče na sedadle bezpečnostním pásem podřazeno, propojil v příčinné souvislosti s ust. § 6 odst. 1 písm. a) téhož zákona, z čehož je jasné, že této povinnosti žalobkyně nedostála „za jízdy“ a ve větě skutkové sdělil žalobkyni, že jako řidička nebyla připoutána bezpečnostním pásem. Sdělení obvinění z přestupku dostatečně pochopí i osoba neznalá práva.

Žalovaný odkázal v této souvislosti na závěry Nejvyššího správního soudu v rozsudku č. j. 1 As 24/2006 z něhož citoval a akcentoval zejména, že „základním principem pro interpretaci právního textu je jeho interpretace ve prospěch účelu, který právní norma plní. Normuje-li tedy předmětné ustanovení, že řidič je povinen připoutat se za jízdy bezpečnostním pásem, pak je skutečným obsahem právní normy zajištění stavu, aby řidič byl připoután během celé jízdy, aby se bezpečně přepravil z jednoho místa na místo druhé. Má-li být řidičova bezpečnost během celé jízdy, pak musí být řidič připoután již před jejím začátkem, od okamžiku, kdy uvede automobil do pohybu vpřed, tedy od okamžiku uvedení automobilu do pohybu, až do ukončení jízdy.

K tvrzení žalobkyně, že se měla dopustit pouze jednoho trvajících přestupku, nikoliv dvou, žalovaný uvedl, že žalobkyně nebyla ve voze připoutána za jízdy hned dvakrát. Jednotlivé přestupky od sebe oddělila sama, když po prvním zjištění přestupku si šla nakoupit po silniční kontrole do místní pizzerie, vrátila se zpět, usedla do vozidla a opět bez použití bezpečnostních pásů zahájila další jízdu. Spáchala dva dílčí přestupky, byť jedné skutkové podstaty. Polemika žalobkyně je v tomto směru bezvýznamná.

K námitce žalobkyně, že jí měl žalovaný upřít právo na spravedlivé řízení a právní pomoc v řízení, s argumentací, že její zmocněnec podal 2.4.2014 stručné elektronické odvolání a předpokládal, že bude správním orgánem vyzván k doplnění odvolání a poučen, jak má odvolání doplnit, což se údajně nestalo, žalovaný uvedl, že si žalobkyně pravděpodobně nevšimla, že dne 9.4.2014 vypravila oprávněná úřední osoba usnesení, kterým dle § 39 odst. 1 správního řádu vyzvala zmocněnce Ing. M. J. k doplnění odvolání v souladu s § 37 odst. 2 a § 82 odst. 2 správního řádu. Lhůtu k doplnění odvolání stanovil správní orgán do 5 pracovních dnů od doručení usnesení. Usnesení bylo doručeno zmocněnci Ing. J. do jeho vlastních rukou 24.4.2014. Zmocněnec žalobkyně odvolání nedoplnil. Tvrzení žalobkyně je tak nepravdivé.

Co se týče zpochybňování věrohodnosti svědectví policistů, žalovaný poukázal na to, že všechny přestupky spadají mezi přestupky pozorované pouhým okem policistů. V normálních situacích nejsou tyto přestupky nijak dokumentovány (např. fotografií či videozáznamem), proto věrohodné svědectví policistů zpravidla představuje dostatečný důkaz o jejich spáchání. Pokud rozporuje řidič spáchání takových přestupků, je nutné policisty vždy vyslechnout jako svědky. Této povinnosti žalovaný dostal. K prokázání předmětných přestupků nebylo potřebné dokládat další nezávislý důkaz, aby bylo najisto postaveno, že ke spáchání přestupku skutečně došlo. Policisté pprap. S. i pprap. Š. vypovídali k opakovanému spáchání přestupku žalobkyní, která nebyla na sedadle řidiče připoutána bezpečnostním pásem. Jiní svědci, kteří mohli vypovídat ve prospěch žalobkyně, přítomni nebyli. Žalobkyně byla ve vozidle sama. Prvního přestupku nepřipoutání se na sedadle bezpečnostním pásem se žalobkyně jako řidička dopustila 23.8.2013 v ulici Smetanova, když si hlídka policistů jedoucí v protisměru všimla, že žalobkyně není na sedadle připoutána bezpečnostním pásem. Byla zastavena hlídkou před pizzerií Al Capone a bylo jí sděleno, že nebyla na místě připoutána bezpečnostním pásem. Žalobkyně odmítla zaplatit pokutu a požadovala oznámit přestupek správnímu orgánu. Na místě s ní hlídka sepsala oznámení přestupku, které žalobkyně odmítla podepsat a vyjádřit se. Oznámení přestupku na místě silniční kontroly nikdy nedává policie k dispozici kontrolovanému řidiči v kopii či stejnopise, a proto je úplně bez významu tvrzení žalobkyně, že ho

odmítla podepsat snad proto, že nedostane kopii podepsaného oznámení. Polemika žalobkyně, že do oznámení přestupku policisté neuvedli, že se přestupku dopustila za jízdy je podružná, neboť z povahy úředního záznamu i svědeckých výpovědí policistů je zjevné, že se porušení této povinnosti dopustila za jízdy, tj. v silničním provozu. Po sepsání oznámení si žalobkyně odskočila do pizzerie. Vrátila se zpět a odjela ke křižovatce U Růžičků, opět kolem hlídky policie a znovu nebyla připoutána bezpečnostním pásem. Stejná policejní hlídka zjistila následujícího dne v ranních hodinách další přestupek žalobkyně, když užila neoprávněně světla do mlhy. Fabulativní je námitka žalobkyně, že svědci nebyli dotázáni nebo byli dotázáni nesprávně na klimatické podmínky při zjištění přestupku nesprávného užití světel do mlhy. Správní orgán I. stupně se dotázal obou svědků L. K. i R. K., jestli viděli na palubní desku řidičky na rozsvícené kontrolky. Oba shodně odpověděli, že toto nesledovali. Je tedy nelogické, aby oba svědci odpověděli bez pochybností, že žalobkyně skutečně užila běžná světla, jak najednou tvrdí, když ani jeden ze svědků nesledoval rozsvícené kontrolky na palubní desce. V tomto směru nebyl ani sebemenší důvod zjišťovat klimatické podmínky v nočních hodinách, když při zjištění přestupku nesprávného užití světel do mlhy oba svědci vypověděli, že zákonné podmínky k užití světel do mlhy splněny nebyly (nepršelo, nesněžilo, ani nebyla mlha). Pokud žalobkyně zpochybňuje verzi policistů a naopak tvrdí, že byly splněny podmínky pro užití světel do mlhy, je na ní, aby důkaz předložila. Mimo to nelze přehlédnout, že žalobkyně na jednu stranu uvádí, že žalovaný měl zjistit, jaké bylo počasí, současně ovšem na další straně žaloby v jiném odstavci tvrdí, že měla špatně seřízená světla pro běžné svícení, nebo se policisté spletli a neumí poznat světla pro běžná svícení od světel mlhových. Žalovaný rovněž poznamenal, že Nejvyšší správní soud se v řadě svých rozsudků zabýval případy, kdy svědectví policistů bylo jediným možným důkazem o přestupku. Žalovaný pak odkázal na závěry konkrétních rozhodnutí Nejvyššího správního soudu. Žalovaný uzavřel, že ze strany policie šlo o běžný výkon silničního dohledu, během něhož policie opakovaně zjistila identickou řidičku, která pravidla silničního provozu nezná a ani nechce dodržovat. Svědecké výpovědi policistů jsou ve všech bodech přestupků konzistentní a nevykazují samy o sobě známky šikany. Žalobkyně se přestupků dopustila jako řidička jiných typů vozidel. Nepřipoutána byla ve vozidle Škoda, zatímco neoprávněné užití světel do mlhy žalobkyně užila, co by řidička vozidla BMW, přičemž cyklus zjištění přestupků byl takový, že nejprve byla zjištěna recidiva nepřipoutání se žalobkyně ve vozidle bezpečnostním pásem a následovalo po uplynutí několika hodin neoprávněné užití světel do mlhy. Policisté těžko mohli vědět, že v případě neoprávněného užití mlhových světel řídí vozidlo opět řidička, kterou v předchozích hodinách dvakrát kontrolovali.

Soud vyzval účastníky řízení k vyjádření, zda souhlasí s tím, aby soud ve věci rozhodl bez jednání. Současně byli poučeni podle § 51 odst. 1 s.ř.s., zákona č. 150/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů, že nevyjádří-li se do dvou týdnů od doručení výzvy, má se za to, že souhlas je udělen. Žalobkyně se ve stanovené lhůtě nevyjádřila, žalovaný s projednáním věci bez nařízení jednání výslovně souhlasil. Soud proto v souladu s § 51 odst. 1 s.ř.s. rozhodl bez nařízení jednání.

Krajský soud předně konstatuje, že žaloba doručená soudu dne 7.7.2014 byla podána včas, neboť rozhodnutí žalovaného bylo doručeno žalobkyni k rukám jejího zmocněnce 26.6.2014.

Krajský soud na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů), a to v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s.ř.s.), a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Krajský soud ze správního spisu žalovaného a Městského úřadu Vsetín zjistil následující skutečnosti. Dne 23.8.2013 bylo sepsáno oznámení přestupku, v němž je uvedeno, že dne 23.8.2013 ve 21:57 hod ve Vsetíně, ulice Smetanova (křižovatka s ulicí Nádražní) nebyla řidička motorového vozidla ŠKODA CITIGO, červené barvy, RZ X připoutána bezpečnostním pásem, čímž porušila ust. § 6 odst. 1 písm. a) zákona č. 361/2000 Sb. a je podezřelá ze spáchání přestupku dle § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb. Jako řidička byla zjištěna žalobkyně D. P., která předložila řidičský průkaz a náhradní doklad namísto občanského průkazu. Žalobkyně odmítla oznámení o přestupku podepsat a odmítla se vyjádřit. Oznámení o přestupku sepsal policista pprap. S. a jako svědkyně byla uvedena pprap. H. Š. Součástí spisu je i situační plánec místa spáchání přestupku, dále úřední záznam pprap. A.S., v němž uvedl, že dne 23.8.2013 ve 21:55 hod prováděla hlídka Obvodního odd. Policie ČR ve Vsetíně, ve složení pprap. H. Š. a pprap. A.S., dohled nad silničním provozem. Když hlídka jela ve služebním vozidle po ulici Smetanova ve směru od křižovatky U Růžičků do centra a u polikliniky odbočovala na křižovatce na ulici Smetanova, všimli si policisté vozidla ŠKODA CITIGO, červené barvy, s nápisem Pizza Al Capone, jehož řidička měla stáhnuté okno a nebyla připoutána bezpečnostním pásem. Policisté se ihned vydali za vozidlem, vozidlo bylo zastaveno ve 21:57 hod na ulici Smetanova před pizzerií Al Capone předepsaným způsobem, pomocí modrých výstražných světel a předního nápisu STOP. Řidičce byl sdělen důvod zastavení s tím, že nebyla připoutána bezpečnostním pásem, na to řidička D. P. policistům sdělila, že připoutána byla a že jí mají oznámit na Městský úřad ve Vsetíně a že s přestupkem a s jeho projednáním na místě nesouhlasí. Při projíždění křižovatkou byla hlídka od vozidla vzdálena cca 1 m. Do vozidla bylo přes otevřené okno vozidla hlídky policie a vozidla řidičky dobře vidět. Řidička v době spáchání přestupku měla tmavé tričko. Bylo jí sděleno, že je podezřelá ze spáchání přestupku dle § 125c odst. 1 písm. k), neboť porušila § 6 odst. 1 písm. a) zákona č. 361/2000 Sb. Po sepsání oznámení se řidička s vozidlem otočila a odjela směrem ke křižovatce U Růžičků. Když odjížděla, byla oblečena do šedé mikiny a opět nebyla připoutána bezpečnostním pásem. Daného přestupku se po projednání dopustila opakovaně. Uvedený úřední záznam obsahově koresponduje s úředním záznamem z 24.8.2013 sepsaným pprap. Bc. H. Š. Dne 24.8.2013 bylo sepsáno oznámení přestupku, v němž je uvedeno, že dne 24.8.2013 v 02:00 hod ve Vsetíně, ulice Smetanova řidička motorového vozidla zn. BMW 320 D, RZ X D. P., bezdůvodně užila přední světla do mlhy, čímž porušila ust. § 32 odst. 4 zákona č. 361/2000 Sb., čímž je podezřelá z přestupku dle § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb. Totožnost žalobkyně byla zjištěna z řidičského průkazu a náhradního dokladu k občanskému průkazu. Žalobkyně odmítla oznámení přestupku podepsat a nevyjádřila se. Oznámení sepsal policista pprap. A. S. a jako svědci jsou označeni L. K., R. K. a policista pprap. H. Š. Součástí spisu je situační plánec, který vyznačuje místo spáchání přestupku a dále úřední záznamy policisty pprap. H. Š. a pprap. A. S., v nichž je

uveďeno, ůe pŕi vŕykonu sluŕby dne 24.8.2013 v 01:57 hod pŕi pŕŕjezd u lici Smetanova ve Vsetině zaznamenali za nimi jedoucí vozidlo, které mělo rozsvícená pŕední světla do mlhy. V dané době policisté pŕijížděli ke kruhovému objezdu pod nadjezdem. Protoŕe chtěli vozidlo zkontrolovat a daný pŕestupek vyřešit, pokračovali v jízdě po kruhovém objezdu a sledovali, kam vozidlo odbočí s tím, ůe poté pojedou za ním a zastaví je. Vozidlo vjelo na kruhový objezd a jelo po něm s odstupem za vozidlem policistů. Takto kruhový objezd policisté a řidička pŕedmětného vozidla projeli tŕikrát. Následně vozidlo odbočilo na ulici Štěpánská a pokračovalo v jízdě směrem ke kruhovému objezdu, na němŕ na tŕetím výjezdu odbočilo a v jízdě pokračovalo po ulici Mostecká. Na ulici Mostecká poblíž hery Rio policisté vozidlo pŕedjeli a za užití výstraŕných modrých světel a nápisu STOP zastavili naproti Komerční bance. V tomto okamŕiku byla již na vozidle pŕední světla do mlhy vypnutá. Řidička s pŕestupkem nesouhlasila, oznámení o pŕestupku odmítla podepsat a rovněŕ se nevyjádřila. Ve vozidle pŕepravovala další dvě osoby, a to R. K. a L. K. Rozsvícená světla do mlhy na pŕedmětném vozidle BMW 320 D 346 L, RZ X byla v době, kdy jelo po ulici Smetanova, a to asi na úrovni VZP. V osobě řidičky byla zjišřena ŕalobkyně D. P. Součastí spisu je dále výpis evidenční karty řidiče. Z oznámení o zahájení řízení o pŕestupku a pŕedvolání obviněného k ústnímu jednání na 7.10.2013 bylo zjišřeno, ůe k jeho doručení ŕalobkyni došlo do vlastních rukou dne 12.9.2013. ŕalobkyni bylo sděleno, ůe je pŕedvolána jako obviněná z pŕestupků v bodě I. podle ust. § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších pŕedpisů, jehoŕ se dopustila tím, ůe dne 23.8.2013 ve 21:55 hod ve Vsetině na ulici Smetanova u polikliniky a křiŕovatky ulic Smetanova a Nádraŕní ve směru jízdy ke křiŕovatce U Růŕičků, jako řidička motorového vozidla tovární značky ŠKODA CITIGO, RZ X, nebyla pŕipoutána bezpečnostním pásem, čímŕ měla porušit ust. § 6 odst. 1 písm. a) téhoŕ zákona. Dále jí bylo sděleno v bodě II., ůe je pŕedvolána jako obviněná z pŕestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., ve znění pozdějších pŕedpisů, jehoŕ se dopustila tím, ůe dne 23.8.2013 po projednání pŕestupku s Policií ČR, Obvodního odd. Vsetín spáchaného v čase 21:55 hod, ve Vsetině na ulici Smetanova u pizzerie Al Capone ve směru jízdy ke křiŕovatce U Růŕičků, jako řidička motorového vozidla tovární značky ŠKODA CITIGO, RZ X, nebyla pŕipoutána bezpečnostním pásem, čímŕ měla porušit § 6 odst. 1 písm. a) citovaného zákona. V bodě III. jí pak bylo sděleno, ůe je pŕedvolána jako obviněná z pŕestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., ve znění pozdějších pŕedpisů, kterého se měla dopustit tím, ůe dne 24.8.2013 v čase 01:57 hod ve Vsetině na ulici Smetanova, v blízkosti budovy VZP až po kruhový objezd ulic Smetanova, Štěpánská, J. S., jako řidička motorového vozidla tovární značky BMW 320 D, RZ X, měla uŕít pŕední světla do mlhy, ačkoliv pŕední světla do mlhy smí řidič uŕít jen za mlhy, sněŕení nebo hustého dešřě, čímŕ měla porušit ust. § 32 odst. 4 zákona č. 361/2000 Sb. o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších pŕedpisů. V pŕedvolání k ústnímu jednání bylo ŕalobkyni kromě jiného dáno poučení podle § 74 odst. 1 zákona o pŕestupcích, dále podle § 33, § 36, § 53 odst. 6 správního řádu, § 73 odst. 2 zákona o pŕestupcích. Součastí správního spisu je plná moc ze dne 16.9.2013, již ŕalobkyně zmocnila Ing. M. J. k zastupování v pŕedmětném řízení. Správní orgán I. stupně akceptoval omluvu zmocněnce ŕalobkyně a další ústní jednání nařídil na 12.11.2013. Pŕedvolání k ústnímu jednání, které bylo ŕalobkyni doručeno 21.10.2013 a jejímu zmocněnci 29.10.2013 bylo shodně jako v pŕedchozím pŕedvolání ŕalobkyně k ústnímu jednání sděleno, pro jaké pŕestupky je řízení vedeno a obsahuje i shodná poučení. Správní orgán I. stupně akceptoval omluvu zmocněnce ŕalobkyně i z tohoto ústního jednání a další ústní jednání nařídil na 5.12.2013. Pŕedvolání k ústnímu jednání, které je obsahově shodné včetně poučení jako pŕedchozí pŕedvolání, bylo doručeno ŕalobkyni

15.11.2013 a jejímu zmocněnci 21.11.2013. K ústnímu jednání správní orgán I. stupně předvolal svědky, a to policisty nstržm. A. S., pprap. Bc. H. Š. a dále L.K. a R. K.

V protokolu o ústním jednání ze dne 5.12.2013 je zaznamenáno, že se žalobkyně ani její zmocněnec nedostavili. V průběhu výslechu svědkyně pprap. Bc. H. Š. byl správní orgán telefonicky kontaktován osobou, která se představila jako pan J. a uvedla, že stojí v koloně na dálnici. Správní orgán I. stupně provedl důkaz listinami, kromě jiného oznámením přestupku, výpisem z evidenční karty řidičky a vyslechl svědky pprap. Bc. H. Š., pprap. S., R. K. a L. K.

Svědkyně pprap. Bc. H. Š. uvedla, že dne 23.8.2013 v době od 17:00 hod do 7:00 hod dne 24.8.2013 prováděla výkon služby s kolegou S. Kolem 22:00 hod projížděli služebním vozidlem ve směru od světelné křižovatky U Růžičků ve Vsetíně směrem do centra města. Jeli po ulici Smetanova. Na křižovatce ulic Smetanova a Nádražní v protisměru potkali vozidlo červené barvy s nápisem pizzerie Al Capone. Jasně a zřetelně viděli, že řidička tohoto vozidla nebyla za jízdy připoutána bezpečnostním pásem. V daném místě bylo velmi dobré pouliční osvětlení. Na straně řidičů obou vozidel, čili předmětného vozidla červené barvy, tak i na služebním vozidle byly staženy skleněné výplně ve dveřích. Policisté jeli nízkou rychlostí. Rozhodli se přestupek vyřešit a následovali předmětné vozidlo po ulici Smetanova směrem ke křižovatce U Růžičků. Vozidlo předepsaným způsobem zastavili před pizzerií Al Capone. V osobě řidičky byla zjištěna žalobkyně. Řidička s přestupkem a řešením na místě samém nesouhlasila, uvedla, že jí policisté mají oznámit. Kolega S. pak sepsal oznámení o přestupku, oznámení řidička odmítla podepsat a rovněž se odmítla vyjádřit. V průběhu sepisování oznámení o přestupku řidička z místa odešla do pizzerie, pak se zase vrátila. Před odjezdem z kufru vozidla vytáhla světle šedou mikinu a tuto si oblékla. Z místa pak odjela po otočení vozidla směrem ke křižovatce U Růžičků a za jízdy opětovně nebyla připoutána bezpečnostním pásem, což jasně a zřetelně viděla jak svědkyně, tak i její kolega S. Řidička byla ve vozidle sama. Tutéž řidičku svědkyně a její kolega kontrolovali kolem 02:00 hod. Policisté přijížděli na kruhový objezd na ulici Smetanova. Svědkyně i její kolega S. ve zpětném zrcátku zcela jasně a zřetelně spatřili, že vozidlo, které jede za nimi, má rozsvícená přední světla do mlhy. V tomto okamžiku se předmětné vozidlo pohybovalo zhruba na úrovni VZP. Viditelnost nebyla zhoršená, bylo velmi teplo, nepršelo ani nebyla mlha. Žádné další vozidlo se v daném okamžiku na silnici nenacházelo, nebylo vidět ve zpětném zrcátku, a ani žádné další vozidlo se nenacházelo při výjezdu z kruhového objezdu. Policisté se rozhodli vozidlo zastavit, zkontrolovat a přestupek s řidičem vyřešit. Proto po vyjetí na kruhový objezd v jízdě dále pokračovali. K záměně vozidla určitě nemohlo dojít, kromě vozidla přestupce a vozidla policistů se na kruhovém objezdu žádné další vozidlo nenacházelo. Z kruhového objezdu sledované vozidlo odbočilo na ulici Dukelská, kde se nacházel další kruhový objezd. Předmětné vozidlo vyjelo na třetím výjezdu, tedy na ulici Mosteckou, po které dále pokračovalo. Zhruba na úrovni herny Rio na ulici Mostecká policisté vozidlo předjeli a předepsaným způsobem je zastavili. Kontrolované vozidlo bylo šedé barvy, tovární značky BMW. Řidičce byl sdělen důvod zastavení, řidička nesouhlasila s řešením přestupku na místě, a proto bylo sepsáno oznámení o přestupku. Řidička nebyla ve vozidle sama, vzadu seděly další dvě osoby, které byly ztotožněny.

Svědék pprap. A. S. vypověděl, že dne 23.8.2013 vykonával noční hlídku s kolegyní Š. Svědek byl řidič služebního vozidla. Když přijížděli ke křižovatce od Růžičků směrem na ulici Smetanova, tak si všimli, že v protisměru po ulici Smetanova jede nízkou rychlostí vozidlo s nápisem pizzerie. Když byli policisté na úrovni předmětného vozidla a míjeli se s ním, tak si svědek a jeho kolegyně všimli, že řidička není připoutána bezpečnostním pásem. Řidička byla oblečena do tmavého trika. I když venku byla tma, přestupek policisté viděli, jelikož řidička měla u sebe stažené okýnko a policisté rovněž. V daném místě svítilo pouliční osvětlení. Policisté se rozhodli předmětné vozidlo následovat a předepsaným způsobem je zastavili. Po zastavení ztotožnili řidičku a sdělili jí důvod zastavení s tím, že nebyla připoutána, když kolem nich projížděla. Na to řidička arogantně odpověděla, že nic nezaplatí a že ji mají oznámit. Svědek proto vypsál oznámení o přestupku. Po sepsání oznámení si řidička odskočila do pizzerie a po návratu si oblékla světlou mikinu. Když z místa projednání přestupku odjížděla směrem ke křižovatce U Růžičků a projížděla kolem policistů, všimli si policisté, že řidička opět není připoutána bezpečnostním pásem. Policisté se nacházeli tak ve vzdálenosti 1 m od projíždějícího vozidla žalobkyně. Tutéž řidičku pak policisté kontrolovali kolem jedné či druhé hodiny po půlnoci. Přesný čas si již svědek nepamatoval. Tehdy jeli při výkonu služby ve služebním vozidle po ulici Smetanova, když se blížili ke kruhovému objezdu a nacházeli se na úrovni budovy VZP, všiml si svědek ve zpětném zrcátku, že vozidlo za ním jedoucí má zapnutá přední světla do mlhy, ačkoliv nebyl hustý déšť ani mlha. Toto vozidlo jelo za policisty ve vzdálenosti asi 3 m. Svědek najel služebním vozidlem na kruhový objezd, aby zjistil, kam předmětné vozidlo pojede. Po kruhovém objezdu jel asi třikrát a předmětné vozidlo jelo stále za policisty. Poté odbočilo směrem na ulici Mostecká a na dalším kruhovém objezdu odbočilo směrem k herně Rio. Zde svědek vozidlo předjel a předepsaným způsobem je zastavil. V době zastavení vozidlo již mělo mlhová světla vypnuta. Řidičce byl sdělen důvod zastavení s tím, že použila neoprávněně světla do mlhy, řidička reagovala sdělením, že ji policisté mají oznámit. Svědek opět vypsál oznámení přestupku. Ve vozidle se nacházely další dvě osoby, které byly rovněž ztotožněny. V osobě řidičky byla zjištěna žalobkyně.

Svědkyně L. K. vypověděla, že vůbec neví, zdali mlhová světla byla zapnutá nebo ne. Svědkyně seděla vzadu vpravo. Nemá řidičský průkaz, takže ani neví, co která kontrolka na palubní desce znamená. Kontrolky na palubní desce svědkyně ani nesledovala. Jaké byly tehdy klimatické podmínky, si svědkyně nevzpomněla. Svědek R. K. ve své výpovědi po zákonném poučení uvedl, že se svědkyní K. jeli ve vozidle, které řídila žalobkyně. Svědek seděl ve vozidle vzadu za žalobkyní. Na palubní desku, respektive na místo, kde se nacházejí kontrolky, svědek neviděl. Ke klimatickým podmínkám v době, kdy mělo dojít k přestupku, svědek uvedl, že asi nepršelo. Vozidlo bylo zastaveno policejní hlídkou, policisté hovořili s žalobkyní, její reakci po sdělení důvodu zastavení vozidla svědek neslyšel.

Ze správního spisu Městského úřadu Vsetín dále vyplývá, že přípisem ze dne 19.12.2013 bylo zmocněnci žalobkyně sděleno, že byly opatřeny veškeré podklady pro vydání rozhodnutí. Podle § 36 odst. 3 správního řádu byl poučen o tom, že má právo do 8 pracovních dnů ode dne doručení výzvy se v označených úředních hodinách a dnech seznámit před vydáním rozhodnutí s obsahem spisového materiálu a vyjádřit se k podkladům i ke způsobu jejich zjištění, popř. navrhnout jejich doplnění. Tato výzva byla doručena zmocněnci žalobkyně 27.12.2013. Po korespondenci s Městským úřadem Vsetín se zmocněnec žalobkyně s podklady pro rozhodnutí seznámil

28.1.2014, požádal o kopie konkrétních listin a správní orgán určil další termín vyjádření ke spisovému materiálu do 5.2.2014 včetně a poučil zmocněnce žalobkyně, že po marném uplynutí lhůty bude vydáno rozhodnutí, které bude oznámeno písemně.

12.3.2014 správní orgán I. stupně vydal rozhodnutí, jímž žalobkyni uznal vinnou za A. tím, že dne 23.8.2013 ve 21:55 hod ve Vsetíně na ulici Smetanova u polikliniky a křižovatky ulic Smetanova a Nádražní ve směru jízdy ke křižovatce U Růžičků, jako řidička motorového vozidla tovární značky ŠKODA CITIGO, RZ X nebyla připoutána na sedadle bezpečnostním pásem. Tím porušila § 6 odst. 1 písm. a) zákona o provozu na pozemních komunikacích a dopustila se přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. k) zákona o provozu na pozemních komunikacích. Výrokem B. byla uznána vinnou tím, že dne 23.8.2013 po projednání přestupku s Policií ČR, Obvodní oddělení Vsetín, spáchaného v čase 21:55 hod ve Vsetíně na ulici Smetanova u pizzerie Al Capone ve směru jízdy ke křižovatce U Růžičků, jako řidička motorového vozidla tovární značky ŠKODA CITIGO, RZ X nebyla připoutána na sedadle bezpečnostním pásem. Tím porušila ust. § 6 odst. 1 písm. a) zákona o provozu na pozemních komunikacích a dopustila se přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o provozu na pozemních komunikacích. Výrokem C. byla uznána vinnou tím, že dne 24.8.2013 v čase 01:57 hod ve Vsetíně na ulici Smetanova v blízkosti budovy VZP až po kruhový objezd ulic Smetanova, Štěpánská, J. S., jako řidička motorového vozidla tovární značky BMW 320 D, RZ X, užila přední světla do mlhy, ačkoliv přední světla do mlhy smí řidič užít jen za mlhy, sněžení nebo hustého deště. Tím porušila § 32 odst. 4 zákona o provozu na pozemních komunikacích a dopustila se přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o provozu na pozemních komunikacích. Žalobkyni byla uložena pokuta ve výši 2.000,- Kč, dále povinnost nahradit náklady spojené s projednáním přestupku ve výši 1.000,- Kč a bylo rozhodnuto o splatnosti pokuty a nákladů řízení.

Proti uvedenému rozhodnutí podala žalobkyně v zákonné lhůtě prostřednictvím svého zmocněnce blanketní odvolání. Usnesením ze dne 9.4.2014, které bylo zmocněnci žalobkyně doručeno do vlastních rukou 24.4.2014 byl zmocněnec žalobkyně vyzván k doplnění odvolání ve lhůtě 5 pracovních dnů od doručení usnesení a současně mu bylo dáno poučení, že odvolání nemá náležitosti uvedené v § 37 odst. 2 správního řádu, neboť neobsahuje údaje o tom, v jakém rozsahu je rozhodnutí napadeno a v čem je spatřován rozpor s právními předpisy nebo nesprávnost rozhodnutí nebo řízení. Na tuto výzvu zmocněnec žalobkyně nereagoval a správní orgán I. stupně s předkládací zprávou ze dne 6.5.2014 spis postoupil žalovanému, který o odvolání rozhodl nyní napadeným rozhodnutím ze dne 19.6.2014, č. j. KUZL 28198/2014. Odvolání žalobkyně bylo zamítnuto a napadené rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrzeno.

Nedůvodná je žalobní námitka žalobkyně, že žalovaný o odvolání rozhodl, aniž by byla žalobkyně vyzvána správním orgánem I. stupně či žalovaným k doplnění odvolání. Z již citovaného usnesení ze dne 9.4.2014, které bylo doručeno zmocněnci žalobkyně 24.4.2014 vyplývá, že zmocněnec žalobkyně poté, co podal blanketní odvolání, byl správním orgánem I. stupně vyzván k doplnění odvolání do 5 pracovních dnů od doručení usnesení, bylo mu dáno potřebné poučení a po marném uplynutí lhůty byl spis předložen k rozhodnutí o odvolání žalovanému. Správní orgán I. stupně své povinnosti vyplývající pro něj z § 37 odst. 3 o.s.ř. a § 82 odst. 2 ve spojení s § 37 odst. 2 správního řádu dostál.

Podle § 46 odst. 1 správního řádu, řízení z moci úřední je zahájeno dnem, kdy správní orgán oznámil zahájení řízení účastníkovi uvedenému v § 27 odst. 1 doručením oznámení nebo ústním prohlášením, a není-li správnímu orgánu tento účastník znám, pak kterémukoliv jinému účastníkovi. Oznámení musí obsahovat označení správního orgánu, předmět řízení, jméno, příjmení, funkci nebo služební číslo a podpis oprávněné úřední osoby.

Krajský soud nesouhlasí s žalobní námitkou ohledně tvrzené vady oznámení o zahájení řízení s tím, že nebylo řádně popsáno skutkové jednání. Z citovaného ust. § 46 správního řádu vyplývá, že řízení z moci úřední je zahájeno dnem, kdy správní orgán oznámil zahájení řízení účastníkovi uvedenému v § 27 odst. 1 doručením oznámení nebo ústním prohlášením. Dle názoru soudu písemnosti ze dne 9.9.2013, stejně jako písemnosti ze dne 17.10.2013 a 13.11.2013 nadepsané jako oznámení o zahájení řízení o přestupku a předvolání obviněného k ústnímu jednání obsahovaly veškeré náležitosti, které vyžaduje § 46 odst. 1 správního řádu pro oznámení o zahájení řízení. Jestliže správní orgán I. stupně již v písemnosti ze dne 9.9.2013 označené jako oznámení o zahájení řízení o přestupku a předvolání obviněného k ústnímu jednání v jeho přestupkové věci, které bylo žalobkyni doručeno do vlastních rukou 12.9.2013 v případě přestupků dle § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb. z důvodu porušení § 6 odst. 1 písm. a) téhož zákona konstatoval, že přestupků se měla žalobkyně dopustit tím, že označeného dne na specifikovaných místech ve Vsetíně, jako „řidička motorového vozidla tovární značky ŠKODA CITIGO, RZ X, nebyla připoutána bezpečnostním pásem“, má krajský soud za to, že rozsah a obsah obvinění byl vymezen dostatečně i s označením § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu, které bylo porušeno. Krajský soud v této souvislosti odkazuje na právní větu rozhodnutí Nejvyššího správního soudu č. j. 1 As 24/2006, v níž je uvedeno, že cílem a smyslem zákona č. 361/2000 Sb. je zajištění bezpečnosti účastníků silničního provozu. Normuje-li tedy předmětné ustanovení, že řidič je povinen připoutat se za jízdy bezpečnostním pásem, pak je skutečným obsahem právní normy zajištění stavu, aby řidič byl připoután během celé jízdy, aby se bezpečně přepravil z jednoho místa na místo druhé. Má-li být řidičova bezpečnost zajištěna během celé jízdy, pak musí být řidič připoután již před jejím začátkem, od okamžiku, kdy uvede automobil do pohybu vpřed, tedy od okamžiku uvedení automobilu do pohybu až do ukončení jízdy. Absence slov „za jízdy“ v popisu skutku, nemůže být důvodem pro závěr, že žalobkyně nenaplnila znaky kvalifikované skutkové podstaty přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu porušením § 6 odst. 1 písm. a) téhož zákona, podle něhož řidič motorového vozidla je kromě povinností uvedených v § 4 a 5 dále povinen být za jízdy připoután na sedadle bezpečnostním pásem, pokud jím je sedadlo povinně vybaveno podle zvláštního právního předpisu, když popis skutku jinak obsahuje všechny skutečnosti, které takovéto porušení povinnosti obsahují.

Krajský soud nesdílí ani žalobní námitku žalobkyně, že v případě přestupku nepřipoutání se bezpečnostním pásem za jízdy se jednalo toliko o jeden přestupek. Na projednávanou věc lze vztáhnout závěry vyjádřené Nejvyšším správním soudem v rozhodnutí č. j. 1 As 49/2012-33, jehož právní věta zní: Rozhodujícím okamžikem pro ukončení skutku v případě pokračování v přestupku, tedy mezníkem oddělujícím jeden pokračující přestupek od dalšího, je jakýkoliv úkon ze strany policejního orgánu nebo příslušného správního orgánu, který přestupek projednává, kterým je obviněný z daného přestupku zpraven o tom, že je důvodně podezřelý z jeho spáchání.

K ukončení skutku proto dojde již v momentu, kdy s obviněným sepíší policisté oznámení přestupku (viz analogicky § 12 odst. 11 trestního řádu), konec citace. Jestliže žalobkyně poté, co s ní policisté sepsali oznámení přestupku, podle něhož 23.8.2013 ve 21:55 hod ve Vsetíně, ulice Smetanova (křižovatka z ulice Nádražní), nebyla jako řidička připoutána bezpečnostním pásem, pak již tento úkon ze strany policejního orgánu je nutné považovat za mezník ukončující daný skutek. Za situace, kdy žalobkyně poté nastoupila do vozidla, rozjela se a ve směru jízdy ke křižovatce U Růžičků z ulice Smetanova ve Vsetíně, jako řidička motorového vozidla opětovně nebyla připoutána na sedadle bezpečnostním pásem, čili pokračovala v jednání, pro které s ní bylo sepsáno oznámení přestupku, posuzuje se takovéto jednání jako nový skutek, přičemž v rozhodnutí správního orgánu I. stupně je dostatečně určité specifikován i z hlediska času jeho spáchání, a to údajem 21:55 hod. Námitka žalobkyně, že není jasné, kdy se měla druhého přestupku dopustit, tak není důvodná.

Přisvědčit nelze ani námitkám žalobkyně, že se vytýkaných přestupků nedopustila. Krajský soud konstatuje, že správní orgány své povinnosti zjistit přesně a úplně skutečný stav věci a za tím účelem si opatřit podklady pro rozhodnutí, dostaly.. Rozhodujícím důkazem o spáchání předmětných přestupků žalobkyní byl ve spojitosti se záznamem o přestupku výslech svědků – policistů. Skutečnost, že žalobkyně nebyla připoutána bezpečnostním pásem a dne 24.8.2013 v čase 01:57 hod ve Vsetíně na ulici Smetanova v blízkosti budovy VZP, jako řidička motorového vozidla značky BMW, RZ X, užila přední světla do mlhy, přestože nebyla mlha, nesněžilo ani nebyl hustý déšť, byla objektivně vnímatelná lidským zrakem, a proto tvrzení policistů mohlo být samo o sobě věrohodným důkazem, aniž by bylo třeba předložit další důkazy (např. fotografie, videozáznam apod.). Co se týče svědků K. a K., spolujezdců žalobkyně ve vozidle BMW 320 D, RZ X v době, kdy toto vozidlo řídila 24.8.2013 i v čase 01:57 hod ve Vsetíně na ulici Smetanova v blízkosti budovy VZP, pak tito svědci k zásadní otázce, zda žalobkyně na vozidle měla zapnuta přední světla do mlhy či nikoli, nic právně významného neuvedli. Oba svědci seděli ve vozidle vzadu, svědkyně L. K. odpověděla, že neví, zda byla světla zapnuta nebo ne, nemá řidičský průkaz a nemá vědomost o tom, co která kontrolka na palubní desce znamená. Svědek R. K. na palubní desku vozidla neviděl. Jaké byly klimatické podmínky, svědkyně K. nevěděla, svědek K. pak odpověděl, že asi nepršelo. V situaci, kdy nebyl zjištěn žádný jiný motiv než prostý výkon služby, proč by policisté žalobkyni sledovali a následně jí oznámili podezření ze spáchání předmětných přestupků, nebyla zjištěna ani nepřiměřená míra horlivosti z jejich strany, jejich výpovědi byly bez rozporů jak každá zvlášť, tak při vzájemném porovnání, s nimi korespondovaly listinné důkazy v podobě oznámení o přestupku a situační plánec z místa spáchání přestupků se zakreslením služebního vozidla policistů a vozidla žalobkyně v inkriminovanou dobu, a také úřední záznamy obou policistů, pak v takové situaci nebylo nezbytně nutné, aby součástí spisu byly i důkazní prostředky jiné a ve shodě s žalovaným také soud považuje žalobkyní navržený důkaz vyžádáním zprávy od Českého hydrometeorologického ústavu, zda v uvedenou dobu byla v daném místě mlha či jinak zhoršená viditelnost, včetně důkazu vyšetřovacím pokusem, za zcela nadbytečné. Ničím nepodloženou spekulací je žalobní tvrzení žalobkyně, že policisté nepoznají světla pro denní svícení od světél do mlhy. Soud neshledal žádnou okolnost, která by vedla k domněnce o nevěrohodnosti policistů.

Dle názoru krajského soudu žalobkyně se daných přestupků dopustila, naplnila i jejich materiální stránku, přičemž v postupu žalovaného, respektive správního orgánu I.

stupně neshledal porušení práva žalobkyně na spravedlivý proces. Správní orgány své povinnosti zjistit přesně a úplně skutečný stav věci a za tím účelem si opatřit podklady pro rozhodnutí, dostály, řádně se vypořádaly s důvody, které vedly k rozhodnutí o uznání viny žalobkyně, rozhodnutí je přezkoumatelné a zákonné. Správní orgány správně provedly právní kvalifikaci správních deliktů, když řádně odůvodnily naplnění skutkových podstat a výši stanovené sankce a v podrobnostech v tomto rozsahu krajský soud odkazuje na odůvodnění rozhodnutí žalovaného.

Na základě výše uvedeného soud neshledal žalobu důvodnou a proti ji podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

O náhradě nákladů řízení rozhodl krajský soud podle § 60 odst. 1 s.ř.s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobkyně ve věci úspěch neměla a žalovanému prokazatelně žádné náklady nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí l z e podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Brno, Moravské náměstí č. 6. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ostravě dne 14.4.2015

**Mgr. Jarmila Úředníčková
samosoudkyně**